

noget til regeringskonferencen, hverken som gruppe eller hver for sig.

Der var ingen beslutning og ingen konklusioner fra mødet i Stresa. Der var tale om refleksioner blandt ministre om, hvilke ideer eller synspunkter man kunne bringe hjem til brug i eget regeringsregi, altså i landenes regeringer.

Jeg vil i øvrigt sige, at på samme møde gjorde jeg det meget klart, at Danmark har en særlig beslutningsprocedure, at vi i øvrigt ikke selv fremstiller ændringsforslag til det traktatudkast, der ligger, og at vi i øvrigt ikke som det ligger – der kan komme ting senere – er i stand til at tage det, andre måtte foreslå. Vi forholder os løbende til den procedure, der gælder, altså at regeringen søger mandat i det danske Folketing, i Europaudvalget.

Elisabeth Arnold (RV):

Hvis ministeren nu fastholder, at der ikke er truffet nogen beslutning på det pågældende ecofinmøde, hvordan kan det så være, at formanden for Ecofin, den italienske finansminister, den 16. oktober fremsætter et forslag til formandskabet på vegne af ecofinmødet, hvor han fremsætter ikke mindre end 22 forskellige forslag til ændring i traktaten?

Er det på vegne af Rådet, ja eller nej? Og hvis svaret er ja, det er på vegne af Rådet, hvorfor har ministeren så ikke søgt mandat? Og hvis det ikke er på vegne af Rådet, er det så det samme som at sige, at den italienske formand for Rådet har handlet fuldstændig uden opbakning i det Råd, han repræsenterer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er nødt til at gøre finansministeren opmærksom på, at det, han er ude i nu, er vildledning af Folketinget.

Vi har modtaget et dokument, underskrevet af den italienske formand for Ministerrådet, hvori der er vedlagt en række konkrete traktatændringsforslag, som er fremsendt til regeringskonferencen fra det møde, som ministeren deltog i. Det fremgår af det følgebrev, den italienske minister har sendt, at det var noget, der var konsensus om blandt finansministrene. Nu påstår finansministeren så over for Folketinget, at der ikke er truffet nogen beslutning.

Hvordan kan finansministeren påstå det, når formanden for Ministerrådet fuldstændig offi-

cielt meddeler regeringskonferencen, at man har truffet en sådan beslutning? Enten lyver den italienske finansminister, eller også gør den danske. Det er en dybt alvorlig sag.

Finansministeren får jo også mulighed for at forklare sig nærmere i spørgetiden her i morgen i Folketingssalen, hvor jeg har stillet spørgsmål om sagen. Men jeg synes, at ministeren bør bestrebe sig på at give Folketinget fyldestgørende og korrekte oplysninger om den her sag.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg kan sige, at den italienske formand, Giulio Tremonti, blot rundede drøftelsen i Stresa af med at skitsere to til tre mulige forløb af regeringskonferencen, hvor der ikke skulle drages konklusioner fra mødet.

Derfor blev jeg også overrasket over, at den italienske finansminister den 16. oktober i sin egenskab af formand for Ecofin formelt oversender det papir, der var udarbejdet til mødet i Stresa i en noget revideret udgave til den italienske premierminister Berlusconi, oven i købet uden det forbehold, som på foranledning af Danmark og flere andre lande fandtes i papiret til Stresa.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Man må godt lige holde lidt mere ro i salen.

Elisabeth Arnold (RV):

Det virker altså, som om ministeren har været lige så forbløffet som vi andre over, at der blev fremsendt ændringsforslag, og det vil altså sige, at Børsens beskrivelse af denne her beslutning, som er taget i dybeste stilhed, er fuldstændig, bogstavelig talt korrekt, for det er så stille, at end ikke ministre, der var til stede på mødet, har været klar over, at de pågældende forslag er blevet udformet.

Så jeg vil gerne spørge: På hvilken måde har den danske finansminister reageret over for den italienske finansminister på, at der nu stilles nogle ændringsforslag, som ikke har været besluttet på det pågældende møde?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det er, som jeg siger, at på mødet var der refleksioner over, hvordan finansministre i virkeligheden kunne forholde sig til delelementer, og hvad det var, man kunne tage hjem hver især til sine egne regeringer. Der blev udtrykkeligt gjort opmærksom på fra dansk side, at vi har en procedure. Vi nævnte, at vi egentlig kunne tage traktatudkastet, som det lå, men hvis andre lan-